

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/96/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723200371
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3723200371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, C. D., zastúpenej JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom, AK so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, proti žalovaným 1/ B. E., nar. XX.XX.XXXX a 2/ F. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom G. X, žalovaní 1/ a 2/ právne zastúpení Lichner Legal s.r.o., so sídlom Legionárska 7451/4, Trenčín, IČO: 47 246 804, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. augusta 2023, č.k. PB-7C/10/2023-45, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením výrokom I. súd prvej inštancie konanie zastavil. Výrokom II. žalobkyni priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne právnomu zástupcovi žalobkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti uznesenia vydá vyšší súdny úradník. V rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáhala podanou žalobou vypratania nehnuteľnosti, a to drevárne - skladu s pivnicou, ktorá sa nachádza na parc. LN-C XX/X (správne KN-C XX/X – pozn. odvolacieho súdu), v k. ú. G., a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Spolu so žalobou žalobkyňa predložila o.i. aj výzvu na uvoľnenie pivnice zo dňa 10.11.2022. Písomným podaním zo dňa 19.06.2023 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že si voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnila nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedla, že žalovaní 1/, 2/ dňa 23.05.2023 pivnicu, ktorá je predmetom konania, vypratali, čo preukazuje protokol o prístupe na pozemok kvôli vyprataniu pozemku zo dňa 23.05.2023. Žalovaní 1/, 2/ so zastavením konania súhlasili, avšak žiadali, aby súd žiadnej zo sporových strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko nemali možnosť vypratať pivnicu bez súčinnosti iných osôb, ktoré neboli stranou sporu a tiež do doručenia predmetnej žaloby boli žalovaní presvedčení o tom, že predmetná stavba je v ich vlastníctve, keďže sa nachádza na ich pozemku a nemali vedomosť o darovacej zmluve, ktorá netvorila prílohu predmetnej výzvy, ale bola až prílohou žaloby.

2. Vzhľadom k späťvzatiu žaloby žalobkyňou v celom rozsahu a súhlasu žalovaných 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby, súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP konanie vo veci zastavil.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Konštatoval, že v intenciách ust. § 256 ods. 1 CSP platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zaviniť zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by

bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že bezpodielovými spoluvlastníkmi v spoluvlastníckom podiele 1/1 pozemku parc. č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 692 m², zapísaných na LV č. XXX, k. ú. G., sú žalovaní.

5. Bezpodielovými spoluvlastníkmi v spoluvlastníckom podiele 1/1 pozemku parc. č. XX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m², parc. č. XX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 696 m², a parc. č. XXX/X – vodná plocha o výmere 43 m², zapísané na LV č. XXXX, k. ú. G., sú B. A. a H. A..

6. Z obsahu vyhlásenia B. A. a H. A. zo dňa 04.05.2023 súd zistil, že B. A. (syn žalobkyne) a H. A. sú vlastníckmi pozemku č. XX/X v obci G., na ktorom stojí drevené humno s murovanou pivnicou a práčovňou, pričom vlastníčkou tejto stavby je A. A. (žalobkyňa), ktorá ju dostala od svojej matky darom v r. 2010 spolu s rodinným domom súp. č. 3. Dreváreň - sklad s pivnicou užívajú B. E. a F. E. (žalovaní), ktorí bývajú v susedstve v dome č. 2. Ako vlastníci pozemku č. XX/X menovaní manželom E. nikdy nebránili vo vstupe do pivnice, žalovaní pivnicu užívali a chodili do pivnice po pozemku B. a H. A. bez ich súhlasu. V pivnici majú žalovaní uskladnené svoje veci a o dreváreň - sklad majú opreté z vonkajšej strany drevo. Manželia E. nevyzvali B. A. a H. A. k umožneniu vstupu do pivnice za účelom jej vypratania a menovaní prehlásili, že v prípade, ak by mali záujem pivnicu uvoľniť, v tomto by žalovaným nijako nebránili.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že z obsahu spisového materiálu zistil, že žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu výzvou zo dňa 10.11.2022 (teda ešte pred podaním žaloby), vyzvala žalovaných 1/ a 2/ na vypratanie spornej stavby, na čo poskytla žalovaným lehotu do 30.11.2022. Z vyššie uvedeného vyhlásenia B. A. a H. A. zo dňa 04.05.2023 vyplýva, že menovaní žalovaným nikdy nebránili vo vstupe do pivnice, žalovaní pivnicu užívali a chodili do pivnice po pozemku B. a H. A. bez ich súhlasu. V pivnici majú žalovaní uskladnené svoje veci. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaní nevyzvali B. A. a H. A. k umožneniu vstupu do pivnice za účelom jej vypratania. Žalovaní 1/ a 2/ predmetné vyhlásenie relevantnými dôkazmi nespochybnili (napríklad výzvou žalovaných adresovanou B. A. a H. A. na prístupenie pivnice), preto mal súd prvej inštancie uvedené skutočnosti za preukázané.

8. Z uvedeného vyplýva, že jediný spôsob, akým sa žalobkyňa mohla domôcť vypratania stavby, ktorej je vlastníčkou, bolo podať žalobu. Súd prvej inštancie mal jednoznačne za preukázané, že napriek písomnej výzve realizovanej pred podaním žaloby, nedošlo zo strany žalovaných 1/ a 2/ k vyprataniu stavby, pričom k jej vyprataniu žalovaní pristúpili až následkom podania žaloby zo strany žalobkyne. Žalobkyňa sa teda svojou žalobou domohla toho, čo ňou pôvodne sledovala, v konkrétnom prípade vypratania nehnuteľnosti - pivnice. Z Protokolu o prístupe na pozemok kvôli vyprataniu pozemku zo dňa 23.05.2023 jednoznačne vyplýva, že na základe podanej žaloby skutočne žalovaní predmetnú nehnuteľnosť dňa 23.05.2023 (teda po podaní žaloby) vypratali, čo znamená plný úspech žalobkyne v danom spore.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že iba samotné presvedčenie žalovaných 1/ a 2/ o svojom vlastníckom práve k uvedenej stavbe ešte nezakladá dôvodnosť ich užívania predmetnej stavby. Mal za to, že výzvou zo dňa 10.11.2022 na vypratanie nehnuteľnosti bolo vlastnícke právo žalovaných k predmetnej pivnici prinajmenšom spochybnené, teda ich argumentácia ohľadom nevedomosti o vlastníckom práve žalobkyne k uvedenej stavbe nemá právnu oporu. Zároveň sa javilo súdu prvej inštancie ako nelogické tvrdenie žalovaných, ktorí na jednej strane neuvažovali nad vypratáním pivnice, ale zároveň tvrdili, že im jej vypratanie nebolo objektívne umožnené. Uvedené tvrdenie zakladá pochybnosti o úmysle žalovaných 1/ a 2/ vypratať pivnicu i pred podaním žaloby zo strany žalobkyne. Samotní žalovaní pritom uviedli, že pokiaľ im budú naďalej vlastníci pozemku zamedzovať vstup do pivnice, budú sa žalovaní domáhať vydania ich vecí, ktoré sa v pivnici nachádzajú. Žalovaní tak mali celkom zjavne vedomosť o tom, že v pivnici sa nachádzajú ich veci i napriek tomu, že nie sú vlastníckmi tejto stavby. Napriek uvedenému však žalovaní neiniciovali súdne konanie o vydanie svojich vecí z pivnice, ktoré veci im údajne tretie osoby (vlastníci dotknutých pozemkov) v pivnici zadržávajú. Keby sa takéhoto vydania vecí žalovaní úspešne domohli, ako úspešná strana konania by si v tom prípade mohli uplatniť nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne. K uvedenej procesnej situácii však nedošlo, keďže konanie o vypratanie nehnuteľnosti

iniciovala žalobkyňa, čím zároveň dosiahla ňou sledovaný účel a z toho jej plynie tiež úspech v konaní a s ním spojený nárok na náhradu trov konania voči žalovaným.

10. V danej veci by tak nebolo spravodlivé, vzhľadom na postoj žalovaných 1/ a 2/, aplikovať ustanovenie § 257 CSP, nakoľko toto sa aplikuje na celkom ojedinelé dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom uvedenú situáciu pod toto zákonné ustanovenie nemožno poňať.

11. Proti uzneseniu, jeho výroku II. o trovách konania, podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorí žiadali, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. zmenil tak, že neprizná nárok na náhradu trov konania ani jednej strane sporu. Nestotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie, že predmetnou výzvou na vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 10.11.2022 došlo k sponchýbieniu ich vlastníckeho práva, nakoľko prílohou predmetnej výzvy nebola žiadna darovacia zmluva. Uvedené tvrdenie o vlastníctve považovali len za mylné tvrdenie žalobcu, a to jednak z dôvodu, že predmetnú pivnicu dlhodobo užívali, nachádzala sa na ich pozemku a žalobca nebol ani len vlastníkom susedného pozemku, z ktorého by mal do predmetnej stavby, nezapísanej v katastri nehnuteľností, prístup. Súd prvej inštancie si tiež nesprávne vyložil ich tvrdenia o nevedomosti ohľadom vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej stavbe a neumožnení vypratania pivnice zo strany iných osôb. Od svojho prvotného vyjadrenia k predmetnej žalobe konštantne tvrdili, že aj keby mali preukázané vlastnícke právo k predmetnej stavbe zo strany žalobcu, nemali možnosť vypratať pivnicu bez súčinnosti iných osôb (neboli stranou sporu). Súhlas (vyhlásenie) vlastníkov pozemku, že súhlasia so vstupom na ich pozemok (cez iný pozemok nie je do stavby prístup) im bolo zaslané až spolu s vyjadrením žalobcu zo dňa 09.05.2023, pričom skôr im to nebolo umožnené. Vlastníci pozemku im umožnili vstup až na naliehanie ich právneho zástupcu a následné naliehanie žalobcu. Aj zo samotného Protokolu o prístupe na pozemok kvôli vyprataniu pivnice zo dňa 23.05.2023, predloženého žalobcom, možno vyvodit', že vstup na ich pozemok nebol „samozrejmosťou“, ale museli sa domáhať vstupu na ich pozemok. Je tak nepochybné, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania nepriznať ani jednej strane sporu, nakoľko sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na dôvody, ktoré uviedli vo svojom odvolaní.

12. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ v odvolaní označila za účelové, ktoré si zároveň odporujú. Žalovaný 1/ a 2/ na jednej strane v bode 1. tvrdia, že „predmetnú pivnicu sme dlhodobo užívali“ a v bode 2. poukazujú na to, že „nemali možnosť vypratať pivnicu bez súhlasu iných osôb“, že „vlastníci pozemku nám umožnili vstup až na naliehanie nášho právneho zástupcu“ a že „museli sme sa domáhať vstupu na ich pozemok“. Je zrejmé, že žalovaní 1/, 2/ predmetnú pivnicu dlhodobo užívali, do pivnice chodili po pozemku B. a H. A., bez ich súhlasu. V pivnici mali žalovaní uskladnené svoje veci. Žalovaní nikdy nevyzvali B. A. a H. A. k umožneniu vstupu do pivnice za účelom jej vypratania, naopak výzvu na vypratanie pivnice zo dňa 10.11.2022 nerešpektovali, nereagovali na ňu a pivnicu vypratali až na základe podanej žaloby, pričom súčasnými účelovými tvrdeniami, že k výzve nebola priložená darovacia zmluva, alebo, že im nebol umožnený prístup do pivnice, sa snažia vyhnúť povinnosti znášať trovy konania. Zároveň tvrdenia žalovaných o nevedomosti ohľadom vlastníckeho práva nie sú relevantné, nakoľko pokiaľ by žalovaní 1/ a 2/ boli skutočne presvedčení o svojom vlastníckom práve k pivnici, toto mohli žalobkyňu uviesť už na základe predžalobnej výzvy, resp. sa mohli domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva cestou súdu. Pokiaľ však predmetnú pivnicu na základe žaloby v tomto konaní vypratali, akékoľvek „presvedčenie“ žalovaných o vlastníckom práve k predmetnej pivnici nemá žiadny vplyv na plný procesný úspech žalobkyne v tomto konaní a jej nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie tak o trovách konania rozhodol správne v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, pričom aplikácia ust. § 257 CSP v danom prípade neprichádza do úvahy, nakoľko v konaní sa nevyskytli žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by súd náhradu trov konania žalobkyňu nemohol priznať a takéto dôvody neboli zo strany žalovaných 1/, 2/ ani uvádzané.

13. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej časti výroku II. a zistil, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v tejto napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

14. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolaním napadnuté nebolo, preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté (§ 367 CSP).

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie sa strany sporu, teda aj jej prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby, dôsledkom ktorého je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom vo veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, vzniká jej v zásade povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Ďalej je nutné uviesť, že platí, že ak pre správanie žalovaného žalobca vzal žalobu, ktorá bola podaná dôvodne, späť, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania.

17. V preskúmvanej veci bolo preto rozhodujúce posúdiť, či žalobkyňa podala žalobu dôvodne a či ju vzala späť pre správanie sa žalovaných po podaní žaloby.

18. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovaným 1/ a 2/ vypratania nehnuteľnosti, a to drevárne – skladu s pivnicou, ktorá sa nachádza na par. č. G. XX/X, k. ú. G.. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa výzvou na uvoľnenie pivnice zo dňa 10.11.2022 vyzvala žalovaných 1/ a 2/ na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, avšak bezvýsledne.

19. Písomným podaním zo dňa 19.06.2023 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ dňa 23.05.2023 pivnicu, ktorá je predmetom konania, vypratali, čo preukázala Protokolom o prístupe na pozemok kvôli vyprataniu pozemku zo dňa 23.05.2023.

20. Z dôkazov založených v spise pritom nebola preukázaná skutočnosť, na ktorej bola založená obrana žalovaných 1/, 2/, a to, že žalovaní nemali možnosť vypratať pivnicu bez súčinnosti iných osôb, ktoré neboli stranou sporu. Uvedené tvrdenie bolo vyvrátené vyhlásením B. A. a H. A. zo dňa 04.05.2023, v ktorom uvedení prehlásili, že žalovaným nikdy nebránili vo vstupe do pivnice, žalovaní pivnicu užívali a chodili do pivnice po ich pozemku, bez ich súhlasu. Z predloženého vyjadrenia tiež vyplýva, že v pivnici mali žalovaní uskladnené svoje veci (čo nesporne vyplýva aj z protokolu zo dňa 23.05.2023), z čoho plynie, že žalovaní museli prechádzať po pozemku B. A. a jeho manželky z dôvodu užívania svojho vlastníctva. Žalovaní 1/ a 2/ toto vyhlásenie relevantnými dôkazmi nijako nespochybnili, nepredložili žiadne dôkazy o tom, že by im bolo manželmi A. v prechode cez ich pozemok bránené, čo mohli preukázať napr. svedeckými výpoveďami. Nie je možné tiež považovať za vierohodné tvrdenie žalovaných 1/ a 2/ o tom, že až do doručenia predmetnej žaloby boli presvedčení o tom, že predmetná stavba drevárne – skladu s pivnicou bez súpisného čísla je v ich vlastníctve, keď z predžalobnej výzvy zo dňa 10.11.2023 vyplýva, že žalobkyňa v predmetnej výzve informovala žalovaných 1/ a 2/ o tom, že na základe Darovacej zmluvy a Dohody o osobných záväzkoch spísanej foromou Notárskej zápisnice n 93/2010, Nz 33175/2010 zo dňa 17.9.2010 jej matka I. J. darovala okrem iného aj vedľajšie stavby pri dome s.č.X – drevené humno s murovanou pivnicou a práčovňou, dreváreň - sklad s pivnicou-bez súpisného čísla. Uvedená informácia musela vzbudiť u žalovaných 1/, 2 minimálne pochybnosť v presvedčení o ich tvrdenom vlastníckom práve k spornej nehnuteľnosti, pričom žalovaným nič nabránilo v tom, aby si tieto skutočnosti po doručení výzvy na uvoľnenie pivnice a ešte pred podaním žaloby, preverili, a predišli tak súdnemu konaniu.

21. Záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa sa svojou žalobou domohla toho, čo ňou pôvodne sledovala, a to vypratania nehnuteľnosti – pivnice, preto jej žaloba bola podaná dôvodne a túto zobrala späť pre správanie sa žalovaných 1/ a 2/, ktorí po podaní žaloby spornú nehnuteľnosť vypratali, pre ktorý dôvod jej patrí plná náhrada trov konania v zmysle ust. § 265 ods. 1 CSP, preto odvolací súd považoval za správny.

22. Ani odvolací súd pritom nezistil dôvody, pre ktoré by v danej veci malo byť aplikované výnimočné ust. § 257 CSP.

23. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody osobitného zreteľa zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo k určitej procesnej situácii; dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať aj sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) strán sporu, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

25. V preskúmvanej veci sa žalovaní 1/ a 2/ domáhali aplikácie výnimočného ust. § 257 CSP voči žalobkyni z dôvodov okolností prípadu, pričom ani podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu a vyššie popísaných skutočností nevyplývajú žiadne také zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočný postup súdu pre nepriznanie náhrady trov konania žalobkyni.

26. Preto odvolací súd aj názor súdu prvej inštancie, že v danej veci neboli zistené také dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné aplikovať ust. § 257 CSP, považoval za správny.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é.**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).